

Dosarul nr. 2ra-589/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cristian Oxanii și Liliana Oxanii, reprezentați de avocatul Ion Căpățînă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” împotriva lui Cristian Oxanii și Liliane Oxanii, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Patrulare Criuleni cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Ion Căpățînă în interesele lui Cristian Oxanii și Liliana Oxanii și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2018 și hotărârea suplimentară din 11 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 4 octombrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cristian Oxanii și Liliane Oxanii, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Patrulare Criuleni cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” este o companie cu scop lucrativ care gestionează o parcare specială de pe str. Muncești, 121A, mun. Chișinău.

Reclamanta a menționat că serviciile sunt prestate în baza contractului nr.29 privind prestarea serviciilor de aducere și staționare la parcare specială a vehiculelor, încheiat la 26 martie 2014 cu Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

A mai adăugat că părțile contractante au stipulat în pct 2.2 din contract că, cheltuielile de aducere și plata de staționare a vehiculelor la parcare sunt suportate de contravenient (posesor al autovehiculului), potrivit tarifelor din anexa nr. 1.

A explicat că la data de 10 iulie 2016 a fost adus la parcare specială, conform actului de constatare nr.02798, automobilul de model „xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, care aparține Liliane Oxanii și se află la parcare pînă în prezent.

Perioada de parcare reprezintă 432 zile (10 iulie 2016 – 15 septembrie 2017), iar plata totală pentru serviciile prestate, la ziua depunerii acțiunii în judecată, este de 15 870 de lei, potrivit calculului: pentru perioada 10 iulie 2016 – 17 iulie 2016 – 1 260 lei (180 lei x 7 zile); pentru perioada 18 iulie 2016 – 15 septembrie 2017 – 13 560 de lei (30 lei x 425 zile); serviciile de evacuare – 1050 de lei.

Reclamanta a afirmat că aducerea automobilului la parcare i s-a adus la cunoștință sub semnătură pârâtului, precum și faptul că serviciile parcării sunt cu plată, și tarifele parcării, fapt confirmat prin actul de constatare nr. 02798 din 10 iulie 2016.

A susținut că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 5 septembrie 2017, în adresa debitorului a fost expediată reclamație, care însă a rămas fără răspuns.

În opinia reclamantei obligațiile achitării de către pârît a plății pentru ținerea autoturismului la parcare, rezultă din prevederile art. 196 alin. (1) Cod civil și art. 159 alin. (1) Cod de procedură penală.

La 24 aprilie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a invocat că la momentul producerii accidentului rutier, posesor al autoturismului de model „xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, era Cristian Oxanii, fapt ce rezultă din sentința din 7 martie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Central.

Din aceste considerente, a notat că pretențiile formulate urmează a fi înaintate și față de ultimul.

Totodată, ținând cont de faptul că autoturismul este ținut în continuare la parcare societății, pentru perioada 15 septembrie 2017 – 24 aprilie 2018, urmează a se încasa suplimentar suma de 6 630 de lei.

În urma concretizării și majorării cerințelor Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” a solicitat încasarea în mod solidar din contul Lilianei Oxanii și a lui Cristian Oxanii a sumei de 24 450 de lei cu titlu de plată pentru păstrarea automobilului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub”. S-a încasat, în mod solidar, de la Liliana Oxanii și Cristian Oxanii în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” datoria în sumă de 22 500 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 675 de lei.

Prin hotărârea suplimentară din 11 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a încasat, în mod solidar, de la Liliana Oxanii și Cristian Oxanii în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” datoria în sumă de 1 950 de lei.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de avocatul Ion Căpățînă în interesele lui Cristian Oxanii și Liliana Oxanii și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2018 și hotărârea suplimentară din 11 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru decide astfel instanțele inferioare au notat că automobilul de model „xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx aparține cu drept de proprietate Lilianei Oxanii, iar ultima nu a demonstrat că automobilul său a ieșit din posesia sa în urma acțiunilor ilicite a terțului, astfel încât răspunderea pentru prejudiciul cauzat, prin neachitarea cheltuielilor de depozitare este una solidară.

Instanțele de judecată au stabilit la capitolul tarifelor pentru serviciile prestate, că acestea sunt stipulate în specificația serviciilor din Anexa nr. 1 a contractului, fiind stabilite tarifele pentru parcare în mărime de 30 lei/zi și serviciile de evacuare a automobilului în sumă de 1 050 de lei.

La 22 ianuarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Cristian Oxanii și Liliana Oxanii, reprezentați de avocatul Ion Căpățînă au declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudicare, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs au invocat că, nu sunt de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, le consideră vădit ilegale și nefondate.

Au menționat că în speță reclamanta nu a prezentat instanței de judecată probe incontestabile, pertinente și admisibile în sensul prevederilor art. 121, 122 Cod de procedură civilă, care ar confirma legătura cauzală între acțiunile pârâților și fapta ilicită, vinovăția și prejudiciul cauzat.

Au notat că reclamanta în susținerea acțiunii a invocat actul de constatare nr. 02798 din 10 iulie 2016 susținând că automobilul a fost transportat și depozitat la parcare specială, proprietarul acestuia fiind Liliana Oxanii căruia i s-a adus la cunoștință sub semnătură condițiile și prețurile tarifare pentru parcare conform anexei nr. 1.

A explicat la acest capitol, că de fapt în actul de constatare nr. 02798 din 10 iulie 2016 nu este stipulat cine este proprietarul automobilului și nici semnătura ultimului. Deși, chiar în cadrul cercetărilor judecătorești s-a indicat că atât în actul de constatare cât și în actul de primire/predare a automobilului la parcare auto specializată, nici o semnătură nu le aparține pârâților, nu figurează nici numele acestora, nu sunt părți contractante, nici subiecți responsabili, iar reclamantul nu a obiectat asupra faptului dat, nu a cerut o expertiză grafoscopică pentru a dovedi că condițiile contractuale sunt îndeplinite, precum și nici instanțele de judecată nu au dat apreciere juridică și nici nu s-au expus referitor la circumstanța menționată.

În opinia recurenților și hotărârea suplimentară a instanței de fond este vădit ilegală, or, prima instanță din oficiu abia peste 4 luni, fiind încălcat termenul de redactare a hotărârii motivate, eronat a stabilit faptul citării legale a pârâților și a decis examinarea cauzei în absența acestora, încasând suma de 1 950 de lei.

Au afirmat că instanța de apel a abordat greșit și situația precum că apelanții au fost somați la data de 5 septembrie 2017 despre necesitatea achitării serviciilor parcării, fapt confirmat prin avizul de recepție a reclamației, or, la materialele cauzei lipsește somația dată, soluția instanței de judecată fiind contradictorie actelor dosarului.

Au relatat că instanța de apel la motivarea soluției sale nu a fost imparțială, deoarece din conținutul acesteia se observă că nu au fost elucidate toate circumstanțele cauzei multiaspectual, în conformitate cu legislația în vigoare. Mai mult, instanța de judecată a selectat doar acele momente și circumstanțe care au convenit argumentării concluziei, însă, intenționat a ignorat cele invocate de apelant privitor la ilegalitatea hotărârii primei instanțe.

În drept, și-au întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 429-432, 434, 436, 437, 445 Cod de procedură civilă, hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 7 iulie 2018 și nr. 15 din 3 octombrie 2005.

Prin referința depusă la data de 20 martie 2020 Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub”, reprezentată de avocatul Serghei Zubco, a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 18 noiembrie 2019 (f.d.232, Vol. I), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți la materialele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursul din 22 ianuarie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Cristian Oxanii și Liliana Oxanii, reprezentați de avocatul Ion Căpățînă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cristian Oxanii și Liliana Oxanii, reprezentați de avocatul Ion Căpățînă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Cristian Oxanii și Liliana Oxanii, reprezentați de avocatul Ion Căpățînă, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cristian Oxanii și Liliana Oxanii, reprezentați de avocatul Ion Căpățînă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu